

Pan Jezus uzdrawia sparalizowanego człowieka

(lekcja pogładowa)

Tekst i ilustracje: Roy Harrison

UWAGA!

Pomoce wizualne do lekcji można nabyć w większości biur i sklepów internetowych CEF.
By zapoznać się z listą biur CEF i sklepów internetowych CEF w Europie,
odwiedź www.teachkids.eu/pl i kliknij w "Lokalizacje".

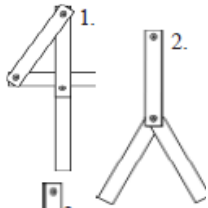
Copyright © 2010 European Child Evangelism Fellowship®
Copyright © 2015 Agencja Wydawniczo-Handlowa CEF Press
Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie. (Wykorzystano za zgodą)
Można powielać jedynie do osobistego, pozbawionego zysku
i niekomercyjnego użytku. Wejdź na www.teachkids.eu/pl,
by poznać więcej szczegółów korzystania ze zbiorów.

Pan Jezus uzdrawia sparaliżowanego człowieka (lekcja poglądowa)

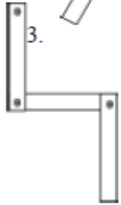
Główna prawda: Jezus Chrystus może przebaczyć wszystkie twoje grzechy.

Pomoc wizualna: Potrzebujesz czterech długich na 30 cm i wąskich na ok. 5-6 cm pasków kartonu połączonych ze sobą za pomocą spinek do papieru. Opowiadając historię, będziesz układał pokazane po lewej stronie kształty. Zanim spotkasz się z dziećmi, naucz się posługiwać pomocą wizualną. Jest to dość długa lekcja, zajmuje ok. 15 minut. Możesz podzielić ją na dwie oddzielne lekcje.

LEKCJA

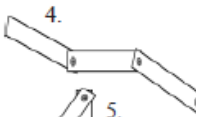

Jest to historia **CZTERECH (1)** mężczyzn, którzy mieszkali wiele lat temu w kraju o nazwie Izrael. Biblia mówi nam o tych ludziach (Łuk. 5,18-26). Tych czterech panów miało szczególnego przyjaciela. Nie był on jak inni ludzie, ponieważ nie mógł **CHODZIĆ (2)** (*poruszaj dwoma nogami z kartonu*).

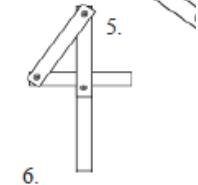

Ich przyjaciel nie mógł nawet **SIEDZIEĆ (3)**.

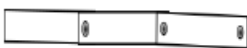
Człowiek ten był sparaliżowany i musiał ciągle **LEŻEĆ (4)** na swoim łożku.

Był sparaliżowany już od bardzo długiego czasu. Biblia uczy nas, że ty i ja też urodziliśmy się ze straszną chorobą, którą nazywamy grzechem.

Ale tych **CZTERECH (5)** przyjaciół chciało, aby ich kolega został uzdrowiony. Być może próbowali różnych lekarstw i nic nie skutkowało. A może usłyszeli o **KIMŚ**, kto przebywał w ich okolicy i kto czynił wiele cudów. Był to Pan Jezus Chrystus, który właśnie przyszedł do ich miasta, Kafarnaum.

Zdecydowali, że przyprowadzą swojego przyjaciela do Pana Jezusa, wierząc, że On uzdrowi ich sparaliżowanego kolegę.

Położyli swojego przyjaciela na jego **MACIE (6)** i każdy z nich, chwytając za róg maty, niósł go do samego Pana Jezusa. Musiało to wyglądać bardzo dziwnie, ale oni przyprowadzili swojego przyjaciela do Tego, który jedynie mógł go uleczyć.

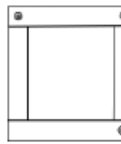
Jeśli jesteś chrześcijaninem i zaufałeś już Panu Jezusowi Chrystusowi, to również powinieneś „przynosić” swoich przyjaciół do Niego. A może nie zaufałeś jeszcze Zbawicielowi, a twoi przyjaciele przyprowadzili cię tutaj, abyś słuchał o Panu Jezusie?

7.

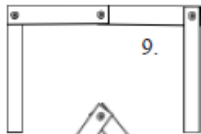

W końcu ci czterej mężczyźni dotarli do drzwi domu, gdzie przebywał i nauczał ludzi Pan Jezus. Chcieli przejść przez **DRZWI (7)** i wejść do środka, ale nie mogli się tam dostać.

8.

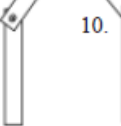

Być może jeden z nich podszedł bliżej i zajrzał przez **OKNO (8)**. Czy wiesz, co zobaczył? Widział, że w środku było mnóstwo ludzi. Wszędzie byli ludzie! Mężczyźni zastanawiali się więc, jak uda im się zanieść chorego do Pana Jezusa.

Wpadli na pewien pomysł: „Jeśli nie możemy przenieść naszego przyjaciela przez drzwi ani przez okno, to został nam jeszcze **DACH (9)**”.

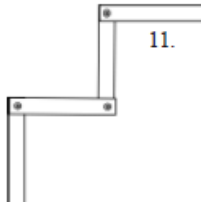
10.

Domy w Izraelu nie miały **SPADZISTYCH DACHÓW (10)** jak nasze polskie domy. Ich domy miały płaskie dachy.

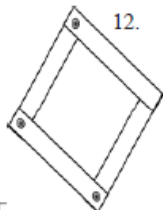
Domy te różnią się od naszych jeszcze pod innym względem – mają **SCHODY (11)** na zewnątrz, prowadzące na dach. I tak czterej mężczyźni nieśli swojego przyjaciela na jego macie, weszli po schodach aż na dach, omijając tłum.

11.

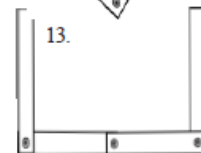
Drewniany dach pokryty był trzcinią i ziemią. Czterej mężczyźni zaczęli robić w nim **DZIURĘ (12)**.

12.

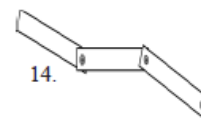
A potem przywiązali liny do czterech rogów maty i zaczęli **OPUSZCZAĆ (13)** swojego przyjaciela w dół. Łagodnie położyli go na podłodze wprost przed Panem Jezusem.

13.

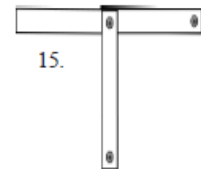
Teraz człowiek **LEŻAŁ (14)** na swoim materacu przed Panem Jezusem. Pan Jezus spojrzał na niego, ponieważ kochał go tak, jak kocha ciebie i mnie. Tak bardzo kocha ciebie i mnie, że poniósł karę za nasze grzechy i umarł na krzyżu.

14.

Pan Jezus powiedział do leżącego przed Nim człowieka: „Odpuszczone są ci grzechy twoje”. Powiedział, że odpuścił temu człowiekowi wszystkie złe rzeczy, jakie kiedykolwiek uczynił, powiedział lub pomyślał. Czy prosicie już Pana Jezusa, aby odpuścił ci grzechy?

15.

Pan Jezus wiedział, że mógł odpuścić temu człowiekowi grzechy, ponieważ On był Zbawicielem, który niedługo potem umarł na **KRZYŻU (15)** za grzechy tego człowieka (i za nasze).

16.

Lecz wrogowie Pana Jezusa – uczeni w Piśmie i faryzeusze – byli tam wtedy. Kiedy usłyszeli, jak Pan Jezus wypowiada te słowa do sparaliżowanego, zaczęli szemrać i źle mówić o Panu Jezusie. Nie mówili tego głośno, czynili to między sobą, w ich myślach i sercach była złość na Pana Jezusa.

17.

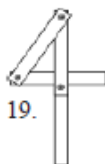
Wyobraź sobie tych wrogów Pana Jezusa mówiących złe rzeczy! Pierwszy z nich, wróg numer **JEDEN (16)**, mógł powiedzieć coś takiego: „Kim on jest, że może odpuszczać grzechy?”.

18.

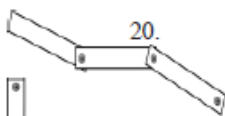
Blisko niego stał inny uczoney w Piśmie albo faryzeusz – wróg numer **DWA (17)**, który mógł powiedzieć coś takiego: „Tylko Bóg może odpuszczać grzechy!”.

19.

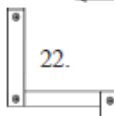
Ale był tam pewnie jeszcze inny nieprzyjaciel Pana Jezusa – numer **TRZY (18)**, który mógł twierdzić coś takiego: „Jezus mówi, że może odpuszczać grzechy – czy on uważa się za Boga?!”.

20.

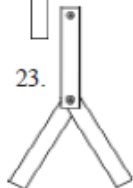
Inny faryzeusz albo uczoney w Piśmie, wróg numer **CZTERY (19)**, powiedział może: „Nie wierzę, że Jezus jest Bogiem, on nie może odpuszczać grzechów”.

22.

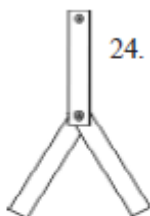
Pan Jezus wiedział, co jego wrogowie mówią o Nim i aby oni wiedzieli, że ma moc na ziemi odpuszczać grzechy, zwrócił się do **SPARALIŻOWANEGO (20)**: „Wstań, podnieś łożę swoje i idź do domu swego”. Na te słowa Pana Jezusa wydarzyła się tego dnia wspaniała rzecz – cud! Sparaliżowany człowiek

23.

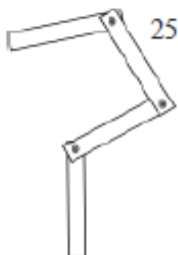
USIADŁ (22) na swojej macie.

24.

Następnie **WSTAŁ (23)** i wziął matę na plecy. A potem **CHODZIŁ (24)** zupełnie zdrowy (*poruszaj nogami z pasków kartonu*).

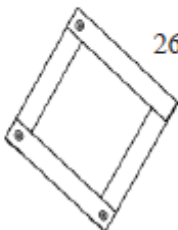
25.

Wszyscy byli zdumieni, ponieważ Pan Jezus uzdrowił człowieka z jego choroby, ale byli też przejęci tym, że Pan Jezus przebaczył jego grzech.

Na pewno stawiałeś już taki znak na końcu zdania. To **PYTAJNIK (25)**. Pozwól, że zapytam cię o coś: „Czy Pan Jezus odpuścił ci już grzechy? Czy poprosiłeś Go o to?”. On może to uczynić, ponieważ jest Synem Bożym.

26.

Jeśli zaprosisz Go do swojego **ŻYCIA i SERCA (26)**, to On tam wejdzie i będzie mógł powiedzieć: „Twoje grzechy zostały ci odpuszczone”. Dlaczego nie poprosiłbyś Go o to dzisiaj?

Jeśli już Go poprosiłeś, to podziękuj Mu, że twoje grzechy zostały przebaczone i że masz życie wieczne. Może mógłbyś też przyprowadzić swojego przyjaciela do Pana Jezusa – jak ci czterej mężczyźni?